

— det er det ærede Medlem fra Æbeltoft. Dette ærede Medlem har altsaa i Begyndelsen af Krigen slaaet disse to Ting fast: ingen indirekte Beskatning og ganske særlig ingen indirekte Beskatning af Luksusartikler, som ikke giver noget. Og hvem kan egentlig undre sig over, at dette maatte blive et Ord, som man maatte fæste sig ved, og som maatte staa lysende for dem, der skulde beskæftige sig med disse Ting? Naar et Medlem, som man maatte kalde Partiets finansielle Vimpel og Ballast, udtrykker sig paa denne Maade, maatte baade hans Parti og andre Partier, som i det hele taget kunde være enige om dette Spørgsmaal om den indirekte Beskatnings U hensigtsmæssighed under Krigen, tage dette til Lære. Men det ærede Medlem føjede endnu til under denne Tale — jeg maa endnu udbede mig Tilladelse til at oplæse nogle Ord, der har Betydning her: „De Artikler, der overhovedet kunde være Tale om at beskatte under en Situation som denne, skulde kun være Ting, man kunde undvære, som Spiritus og Tobak. Men jeg er enig med Ministeren i, at heller ikke disse Artikler vilde det være heldigt at gribe til. For det første er det et Forbrug, som det maaske er vanskeligt for mange at vænne sig af med, og dernæst vil disse Artikler af specielle Grunde være lidet egnede til Beskatning i dette Øjeblik. Fabrikationen af Spiritus og bajersk Øl hviler paa temmelig svage Fødder. Vi har set en ret betydelig Indskrænkning af Spiritusfabrikationen blive indført, og vi ved ikke, om man ikke vil komme til at gaa videre i den Retning og maaske ogsaa komme til at berøre Øllet for at værne Beholdningerne af Korn og Foderstoffer. Det skaber i Forvejen saa vanskelige og saa abnorme Forhold i disse Industrier, at Tiden aabenbart ikke kan være til at lade dem være Bærere af en ny Beskatning. Almindelige socialpolitiske Grunde taler under de nuværende Forhold ogsaa derimod. Tobakkens Prisforhold er særdeles ubestemte under de nuværende vanskelige Importforhold, og dertil kommer, at man ikke vil kunne berøre Tobaksskatten uden at komme ind paa Overvejelser angaaende Beskyttelsestoldens Stilling og muligvis Tobaksmonopolet, Overvejelser, som Tiden aldeles ikke er til, og som kun vilde vanskeliggøre Gennemførelsen af disse Skattelove i en overskuelig Fremtid.“ Altsaa her vender den ærede Ordfører for Partiet Venstre sig ganske særlig mod Beskatning af de Artikler, som der senere bliver Tale om at beskatte, og som, hvis

man skal tro Referaterne, Partiet Venstre i flere Aar har krævet beskattet, uden at Finansministeren har villet gaa ind derpaa. Det ærede Medlem fra Æbeltoft nævner her Tobak, Spiritus og Øl og siger, at der kan ikke være Tale om i Øjeblikket at gaa til en Beskatning heraf af de Grunde, jeg har oplæst.

Det er i Aaret 1915, og disse Ord maatte dog vel gælde for nogen Tid, Verdenskrigen fortsatte jo, og Forholdene blev ikke forandret. Men det ærede Medlem forandrede heller ikke sin Stilling. Jeg maa atter udbede mig den ærede Formands Tilladelse til endnu at oplæse noget. Saa sent som den 26. Oktober 1916 — altsaa godt 1½ Aar efter — udtalte jeg mig saaledes i en Tale i Folketinget: „I hvert Fald vil jeg sige, at det aldeles ikke er min Tanke, at man under Krigen skulde paalægge nogen Del af Befolkningen større indirekte Skat end den, vi har . . . , og hvis man vilde vælge Luksusartikler, ved jo alle ærede Medlemmer, at man faar ikke nogen væsentlig Indtægt herigennem“. Altsaa jeg gjorde ikke andet den Gang end at gentage, hvad det ærede Medlem havde sagt, at til indirekte Beskatning skal man ikke gaa, og Luksusbeskatning skal man heller ikke gaa til, for det giver ikke noget. Det ærede Medlem svarede den næste Dag herpaa, men gik ikke ind paa den Betragtning, jeg havde gjort gældende, undtagen med disse Ord: „Ministerens afviste bestemt enhver indirekte Beskatning under Krigsforholdene. Saa principfast vilde jeg ikke være. Der er nogle af de indirekte Skatter, som jeg synes, man i og for sig godt kunde forsvare at forhøje under Krigen. Det, man ikke kan forsvare, er en indirekte Beskatning, der rammer Nødvendighedsartikler eller paavirker det almindelige Forbrug. Men der er indirekte Skatter, som jeg godt kunde tænke mig at forøge under Krigen. Der er saaledes en fortræffelig Skat, som jeg fik indført i det danske Skattesystem, men som den højt-ærede Finansminister ikke vurderer saa højt, nemlig Forlystelsesskatten. Den kunde der være god Grund til at give en ekstraordinær Forhøjelse nu under Krigsforholdene Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at man forhøjede Automobilskatten, og det endda ret klækkeligt“. Man vil se, at Ordføreren for Venstre der nævner Forlystelsesskatten, som han har en forklarlig Forkærlighed for, da den jo er hans eget Barn; jeg har aldrig haft nogen Forkærlighed for den, og jeg mener heller ikke, den vilde have givet noget